



Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Jens Stougaard.

En Nekrolog.



Med disse Blade indbydes enhver Belynder af videnskabelig Underviisning, til, saa ofte muligt, at bære den forestaaende Hovederamen i Aarhus Cathedraalskole fra 10 — 22 September 1838 med sin Nærværelse

af

H. S. Blache,
Skolens Rector.



Trykt i Aarhus Stiftsbogtrykkerie.

Den i indeværende Aar afdøde Professor og Rector ved Aarhus Cathedralskole **Jens Stougaard**, Ridder af Dannebrog, var fød i Landsbyen Nye i Nørrejylland d. 23de Novb. 1761, af simple, men efter deres Stand paa den Tid, temmelig velhavende Forældre. Hans Fader var Peder Pedersen, af Profession Smedker; Moderen Anne Cathrine Herholdt. Efterat Forældrene under hans tidligste Barndom havde fristet den tunge Skjæbne, ved Gldsvaade at miste Alt, hvad de eiede, bestemte de Sønnen til Haandværksstanden, da han saaledes syntes, snarest at ville blive i Stand til, selv at sørge for sine egne Fornødenheder. Men denne Bestemmelse stred aldeles mod hans Tilbøielighed. Ved sin Moders Hjælp havde han tidlig lært at læse; og nogle Bøger, meest af historisk Indhold, som han deels i Forældrenes Huus, deels hos Naboerne havde kunnet overkomme, vakte hos ham en saadan Videbegjerlighed, at han derover glemte alt Andet. Denne Lyst i Forbindelse med hans Ulyst til Haandarbejde gjorde Faderen opmærksom, og han besluttede derfor, at raadsføre sig med daværende Vice-Rector ved Aarhus Skole Thure Krarup, med hvem han fra Ungdommen af havde været bekjendt. Denne ligesaa retsindige, som med philologisk Lærdom vel udrustede Skolemand, raadede ham til, at lade Drengen følge sin Tilbøielighed, i det han troede, at en Natur af denne Art vilde arbejde sig frem gennem alle Vanskeligheder. Ifølge dette Raad blev han optagen mellem Disciplene i Aarhus Skoles nederste Klasse i Aaret 1775; men uagtet den Understøttelse, som adskillige af Aarhus Byes veltænkende Indvaanere, efter den Tids Brug, ydede ham saavelsom andre fattige

Studerende *), og naaget han nød en liden aarlig Understøttelse af en gammel, her i Byen boende, Onkel, hvis Navn han siden optog, leed han dog, efter hans egne Ord, især i Begyndelsen ikke sjelden baade Hunger og Kulde. De offentlige Stipendier have nemlig ved denne Skole ingeninde været meget betydelige. Saaledes finder jeg i Skolens gamle Regnskabsprotocol, at den Afdøde i sit første Skoleaar nød 5 Rd. i det andet 11 Rd., og i hele Skoletiden 111 Rd. Naar man betænker, at Betingelsen for at nyde disse Stipendier, var, at Disciplen skulde deeltage i Sangopvartningen ved enhver Gudstjeneste i Byens Kirker, samt ved Liigbegængelser, kan man ikke nægte, at denne Understøttelse var suurt fortjent.

Efterat han i et Tidrum af 7 Aar havde gennemgaaet alle Skolens Classer, blev han i Aaret 1783 dimitteret til Academiet med et hæderligt Vidnesbyrd af Rector Krarup**), hvis

*) Denne Aarhus Borgeres Beredvillighed til at komme trængende Disciple til Hjælp, hvoraf Udgiveren af disse Blade i en en noget fildigere Periode selv har nydt Godt, og som han altid taknemmelig skal erindre, har vedligeholdt sig til den nærværende Tid, og bestaaer deels deri, at saadanne trængende Disciple een eller flere Dage om Ugen nyde fri Middagsmad ved Familiens Bord, en Understøttelsesmaade, der er ligesaa gavnlig som anstændig for den Unge; deels ogsaa i aarlige Pengebidrag. I Henseende til det Sidste har endog den nærværende Tid et stort Fortrin, da hos vore Fædre den mindre passende Skik fandt Sted, at man gav de saakaldte Ugepenge, 2 à 4 R. om Ugen, hvilke Disciplen hver Lørdag afhentede, men som vistnok ofte bleve misbrugte, ligesom Maaden, hvorpaa denne Godgjørenhed udøvedes, ikke blot var tidsspildende, men ogsaa nedtrykkende for den Unge, som derved paa en Maade nedfattes i de omløbende Betleres Klasse. Ogsaa har den nærværende Tid et Fortrin deri, at et strengere Balg i Henseende til Disciplenes Værdighed iagttages, hvortil Skolens strengere Control med sine Alumnusers Flid og Sædelighed sætter Belgjørerne i Stand.

**) Som Antegnelserne i Skolens Protocoller vise, var denne Skolemand streng og efter sin Overbevisning retfærdig i Bedømmelsen af sine Disciple. Alligevel har han i Protocollen under Rubriken: aarlig Character ved vor Stougaard's Navn skrevet i de

Forhaabninger ved denne Leilighed ikke bleve skuffede, i det Stougaard ved examen artium erholdt Characteren Laudabilis tilligemed encomium publicum eller Udmærkelse. Optagen i de academiske Borgeres Tal, hørte han de daværende Universitetslærere Riisbrigh, Obelis, Bugge, Geus og Krægenstein, og erholdt til den philosophiske Examen samme Character som til den første. Blottet for Midler til sin Underholdning ved Academiet, saae han sig dog snart nødt til, at modtage en Plads som Huuslærer hos Justitsraad Secher til Schaarupgaard i Jylland, hvorfra han dog i Aaret 1785 atter vendte tilbage til Academiet, og hørte der Forelæsninger hos J. Baden, Sahl, Hornemann, Moldenhaver og Janson, for efter Omstændighederne engang i Tiden at kunne anbringes i Kirken eller Skolen. For den sidste havde han stedse selv følt Tilbøielighed, og den Yndest, som den fortreffelige Skolemand, J. H. Tauber, paa den Tid Rector i Noeskilde, fra de tidligste Aar havde skjænket ham, bestemte ham afgjørende for denne Virksomhed. Efter denne Mands Døds og ved hans anbefaling blev Stougaard i Aaret 1788 d. 24de Juni udnævnt til Lærer ved Noeskilde Cathedralskole. Med den inderligste Taknemmelighed erindrede han sig stedse denne sjeldne Mands Godhed, af hvis daglige Omgang han dog kun lidet over et Aar kunde nyde de herlige Frugter, da Forsynet førte ham tilbage til Modereskolen, der i en lang Række af Aar skulde høste Gavn af hans Virksomhed. Rector Fr. Janson, der fra hans første Studenterdage af havde viist sig som hans Belynder, var imidlertid bleven Biskop i Aarhus, og udvirkede nu ved sin Indstilling, at han under 2den October 1789, efterat daværende Vice-Rectore Großmann formedelst Sygdom var afgaaet, i dens Sted blev kaldet til Vice-Rectore ved Skolen med Suc-

to første Aar: „godt Haab“ og i de følgende „meget godt Haab.“ I den Afsluttes academiske Testimonium siger han: *Aequalem alios varia sæpe fatigavit victoria, alios pulcherrimo excitavit exemplo; paucissimos enim tam sui similes invenit, ut honestissimum eius impetum æquis sequi passibus potuerint.*

cession efter Justitsraad og Rector Worms Død, i hvis Sted Krarup fungerede som Vice-Rector, men med Correctors Løn, ligesom Stougaard skulde nyde den Løn, der tilkom Ste Lectie-hører. Denne Ansættelse var knyttet til den Betingelse, at han inden et Aar skulde underkaste sig den ved Academiets Fundats af 1788 fastfattede Skoleembedsseramen. Denne underkastede han sig 1791, og erholdt Characteren laudabilis. Samme Aar blev han ved Justitsraad Worms Død udnævnt til virkelig Corrector. Tidsrummet fra dette Aar af indtil han i Aaret 1805 udnævntes til Rector, var vel noget nær hans Livs lykkeligste Periode. Vel var Skolen i det Hele paa den Tid i Forfald, og for en Deel maadeligt besat med Lærere, hvilket ikke kunde andet end smerte Medarbejderen og lægge Hindringer i Veien for hans Virksomhed; men paa den anden Side var han ogsaa dengang i sin Manddoms kraftigste Alder, nød almindelig Agtelse saavel i som udenfor Skolen, og kunde ved sin Underviisning og øvrige pædagogiske Dygtighed raade Bod paa mange af Skolens Brøstfældigheder. Den Indretning, at Underviisningen i Skolens øverste Klasse var deelt mellem Rector og Corrector, af hvilke enhver læste kun tre Dage ugentlig, gav disse Mænd, især Correctoren, der ikke deeltog i Skolens oeconomicke Anliggender, et lykkeligt Otium, der tillod ham at opoffre den halve Tid for sin egen videnskabelige Uddannelse. Hertil kom en i oeconomicke Henseende sorgfri Stilling; thi vel beløb hans aarlige Indtægt sig kun til omtrent 600 Rd. D. E. aarlig; men deels var dette, ikke blot med Hensyn til Møntfoden men ogsaa til de da gangbare Priser paa Livets Nødvendigheder, en ikke ubetydelig Gage; og deels havde han i Aaret 1791 indladt sig i Ægteskab med Johanne Marie Secher, en Datter af Proprietair Secher til Kjerbysgaard, der medbragte ham en ikke ubetydelig Formue. Skjøndt en Deel af denne siden ved Omstændighederne tabtes, satte det Overblevne ham dog i Stand til i den paafølgende, for alle paa fast Gage staaende Embedsmand, hvist sørgelige Periode, at opdrage sine Børn og at forskaffe sig og Sine tarvelig Underholdning. Hans Hustru fødte ham nemlig i dette Tidsrum 8 Børn, 3 Sønner og 5 Døttre. Af Sønnerne ere tvende Embedsmænd; den tredie Landmand.

Sine tre Døttre havde han den Glæde, en Deel Kar for sin Død at see forsynede ved Giftermaal; de to ældste som overleve ham med tvende hæderlige Embedsmand, den yngste, som det faldt i hans Lod for faa Kar siden at ledsage til Graven, med en agtet Borger her i Byen. Tvende Døttre mistede han i den spæde Alder.

Da Rector Krarup i Aaret 1805 formedelt Alderdom og Svagelighed havde søgt og erholdt Entledigelse fra sit Embede, blev Stougaard i samme Aar først ansat som Vicarius Rectoris, og mod Slutningen af Aaret under 20de December 1808 allernaadigst udnævnt til Rector. Denne hans Udnævnelse var samtidig med den gjenneingribende Reformens Indførelse, som da fandt Sted i det lærde Skolevæsen; og ligesom der nu for ham aabnede sig en friere Bane til Virksomhed, saaledes var det en Følge af Omstændighederne, at denne Reform maatte for Rectoren medføre et meget betydeligt Arbeide; ligesom hans Stilling mellem den gamle og ny Tingenes Orden maatte være forbunden med ei ringe Vanskeligheder. Heldigviis var han dengang endnu i sin bedste Alder, saa at han var vel skicket til at staae mægtende mellem den gamle og ny Tid, hvilke han begge tilhørte. Skolens Protocoller og Papirer vise, at han med Kraft og Udholdenhed løste den vistnok ikke lette Opgave. Dog bør det ei lades ubemærket, at han i Ordningen og Bestyrelsen af Skolens Anliggender fandt virksom Understøttelse hos Skolens daværende Ephorer, Stiftamtmand Guldencrone og Biskop Birch, ligesom i Henseende til Underviisningen i de dygtige Lærere, Skolen ved Reformens Indførelse var saa lykkelig, at erholde.

Som Conrector havde han, efter den Tids Indretning, underviist allene øverste Klasse i forskjellige Fag, Latin, Græsk, Historie og Geographie, kun ikke i Religion og Hebraisk, hvilke Fag Rectoren havde forbeholdt sig. De latinske Classikere gennemgik han med en for Skoleunderviisningen passende Grundighed, og pleiede stedse, foruden de Sproget vedkommende Bemærkninger, at tilføie andre om forskjellige Gjenstande, hvortil Materien gav Anledning; Noget, der især paa den Tid var meget gavnligt, da der ellers ikke var sunderligt sørget for at tilfredsstille den Un-

ges Videlyst, der i Reglen var indskrænket til de i Skolen foretagne Pensja. Hans Foredrag var smukt og liveligt, hvilket Sidste saameget mere fortjente at paaskjønnes, som han, efter da gjeldende Bestemmelser, nødtes til, at læse de samme Skrifter hvert Aar, nemlig Quinctilians 10, 11 og 12 B. og Veneidens 1, 2 og 6 B. samt i Græssen Herodots Euterpe. Fortolkningen af disse Skrifter gav ham Anledning til mange Digressioner, der i Disciplenes Hoveder udbredte Lys over forskjellige Gjenstande. Den latinske Underviisning, behandlede han især med Forkjerlighed; den Græske i mindre Grad; men Forberedelsen deri gennem Skolens lavere Classer var ogsaa paa den Tid meget maadelig, og det var vel ofte fast umuligt, i øverste Klasse at udrette noget Snyderligt med de tidligere forsømte og slet underviste Disciple. Da han efter Skolens Reform 1805 var bleven udnævnt til Rector, valgte han Underviisningen i Historie og Geographie igjennem alle Skolens Classer, hvortil efter nogle Aars Forløb kom det hebraiske Sprog. Disse Underviisningsfag besørgede han fra den Tid af lige til den Sygdom, der endte hans Dage.

I hans Embedstid, som Rector og Conrector, afgik fra Skolen til Academiet 249 Ynglinge, af hvilke han selv, som Rector, dimitterede 162.

I Dyrigt indskrænkede sal. Stougaard sin Virksomhed til den ham saa kjære Skole og den Bye, hvis Indvaaner han i sit Livs fleste Aar havde været. Han deltog med Interesse i Oprettelsen af Stiftsbibliotheket, Bibelselskabet og Søndagstegnesholen for Haandværkere, ligesom han ogsaa tidligere under Krigen i forskjellige Forhold lagde sit Fædrelandsind for Dagen. Derimod var hans Skribentvirksomhed ikke af Betydning. Foruden en Afhandling angaaende det lærde Skolevæsen i Minerva for 1795, under Mærket St — samt adskillige Bidrag til Maanedsskrifterne Lydernes Ven og Elio (Aarb. 1797—99) af hvilket sidste han var Udgiver, samt enkelte Taler, holdne ved høitidelige Leiligheder, vides det ikke, at han i Trykken har udgivet Noget.

Sin Konge og sit Fædreland var han med Inderlighed hengiven, hvorom vel neppe Noget kan tvivle, som har været Vidne til med hvilke Følelser han hilsende den ophæiede Monark, som i

hans Embedstid 8 Gange under sit Ophold her i Byen besøgte Skolen, og hver Gang i de naadigste Udtryk bevidnede ham sin Tilfredshed. I de senere Aar syntes hans Følelser ved en saadan Leilighed at overmande ham, hvilket vel var en Følge af Lægemets tiltagende Svaghed.

Skjøndt han i Oldingsalderen ei var aldeles fri for den Bedhængen ved det Gamle og Tilvante, som i denne Alder er saa naturlig, saa var det dog langt fra, at denne Egenskab hos ham viste sig i alle eller i de fleste Anliggender. Everimod greb han ofte det Ny med Unglingens Begjærlighed, og interesserede sig med Liv og Sjæl for de store Fremskridt, Menneskeslægten i hans Levetid umægtelig gjorde. Isærdeleshed saae han i Stændersinstitutionen Danmarks politiske Gjenfødselse, og naar han talte om denne Frederik den Gtes største Gave til sit Folk, var han ikke mere Oldingen, der nærmer sig Livets dunkle Aften, men Unglingen, som med glade Forhaabninger kaster sit Blik ind i en lys Fremtid.

I Omgang var han en Mand af blid og godmodig Character, der let vandt ham Disciplenes Kjærlighed, og bidrog saare Meget til at vedligeholde den gode Forstaaelse mellem Lærerne. Frihedsquarteren tilbragte han hver Dag i de tilstedeværende Læreres Kreds, og det var en Trang for ham, ved Samtaler med disse at vederqvæge sig efter Arbeide. Skolens Tilstand, videnskabelige Materier og Dagens Historie vare Gjenstande for disse Samtaler, der førtes med en Humanitet, som Intet lod savne. I sine tidligere Dage kunde han paa Skolen blive hæftig, og selv indtil de sidste Dage kunde en Discipels Banart sætte den Gamle i en temmelig stærk Sindsbevægelse, der dog igjen ligesaa hurtigt lagde sig; men i de 25 Aar, jeg har været hans Medarbejder, har jeg aldrig været Vidne til nogen Discussion mellem ham og Medlærere, hvorved Humanitet og Venfæb blev krænket.

Stougaard havde et smukt og værdigt Udortes, der maatte indgyde baade Velvillie og Agtelse. Hans Ansigtstrække bevarede fra Forglemmelse ved et Portrait, som hans Ven Hr. Justitær. Fleischer i Aaret 1830, i Forbindelse med Skolens daværende Lærere, lod male og tilsendte ham med den Begjæring,

at det en Gang, i en Fremtid, man ønskede saa fjern, som muligt, maatte blive Skolens Eiendom og Prydelse. Dette lignende Portrait vil altsaa ved forestaaende Hovedexamen første Gang indtage sin Plads.

Hans Majestæt paaskjønnede gjentagne Gange Mandens For-tjenester, ved at udnævne ham under 2den September 1815 til Professor, og under 25de Mai 1821 til Ridder af Dannebrog.

Mod Slutningen af Aaret 1833 blev, efter Ansøgning af den Afdøde, Udgiveren af nærværende Blade af Hans Majestæt allernaadigst udnævnt til Conrector herved Skolen, med Forpligtelse til tillige at indertræde i Skoleforstanderskabet, samt at deeltage i Bestemmelsen angaaende Dimissionen, samt i Stipendieforslaget. I denne Stilling, som i en anden Forbindelse kunde have havt sine Banskkeligheder, har jeg naturligviis, som jeg burde, bestræbt mig for, at undgaae Alt, hvad der kunde saare den Gamles Følelser; men jeg maae tillige give den Hensovede det Vidnesbyrd, at han i mange Henseender viste en Eftergivenhed og en Beredvillighed til at gaae ind i Ideer, som ikke oprindelig vare hans egne, der gjorde mig Arbejdet let, og var større end man kunde vente sig af hans Alder.

I Aaret 1834 mistede han ved Døden sin yngste her i Byen gifte Datter. Dette Tab gik de gamle Forældre nær til Hjerter. Smidlertid bar han det med Standhaftighed, men 2 Aar efter skulde Slaget træffe ham endnu haardere, da Døden berøvede ham i Sommeren 1836 hans trofaste Ægtefælle, efterat de havde levet sammen i 45 Aar. Hvorvel han tilsyneladende ogsaa bar denne Sorg med mandig Kraft, er det dog neppe tvivlsomt, at den i Forening med Alderdommen har tæret paa Livskraften, som efter den Tid, skjøndt ikke i foruroligende Grad, aftog. Alligevel syntes Alt at bebude, at han i Besiddelse af temmelig gode Kræfter vilde kunne opleve den 24de Juni i indeværende Aar, som var den 50 Aarsdag efter hans Ansættelse som Hører i Koeskilde Skole. Denne Dag havde han selv meget ønsket at opleve, og det var hans faste Beslutning, da at søge Entledigelse fra sit Embede, hvis Byrder han selv erklærede sig ei mere i Stand, til tilbørligen at bære. Dog Forsynet havde bestemt det ander-

ledes. Henimod Midten af Februarmaaned blev han angreben af en Sygdom, der i Begyndelsen kun yttrede sig som en Svækkelse i Fordøielseorganerne. Efterhaanden aftog Kræfterne. Det af Naturen stærke Legeme modstod vel endnu nogen Tid — men Alderdommen tillod ei Lægens Kunst at gjenoprette det Forstyrrede, og om Morgenen den 4de Marts bortkaldtes han til den evige Hvile i en Alder af 76 Aar og nogle Maaneder.

Med hans Liigs Bisættelse i Domkirken havde en talrig Mængde af Byens og Omegnens Mænd af alle Stænder samlet sig, saavel som alle de af hans Disciple, der opholdt sig her i Byen eller i dens Nærhed. Hs. Hoiærværdighed Hr. Stiftsprovst Lindhard stilledede i en Tale den Afdødes Værd og Skolens Gavn ved hans Død. For og efter Talen bleve efterstaaende Sange, forfattede af disse Blades Udgiver, affjungne, hvilke han tillader sig her at lade afstrykke, ikke fordi han tillægger dem noget digterisk Værd, men fordi de bidrage til Guldstaendighed, og bære Vidne om, at ogsaa han bidrog sin Skjærv til at ære den gamle Lærers og mangeaarige Medarbeiders Erindring.

For Jordpaakastelsen.

Med Veemod bringe vi det Bytte,
 O Grav! du snart imødesæet,
 Den fromme Sjæls forladte Hytte,
 En elsket Lærers brudte Leer.
 Til Gravens Roe vi bære hen
 Dit Stov, vor Fader, Lærer, Ven!

Men mildt, som Himlens Dug i Vaaren
 Skal Vaaren rinde ved Dit Stov;
 En Dding er Du lagt paa Vaaran
 Med Borgerkrandsens friske Lov.
 Du har fuldendt, og Kjærlighed
 Ledsaager Dig til Gravens Fred.

Efter Jordpaafastelsen.

Opleft, o Sjæl, fra Død og Grav
Dit Blit mod Himlens Rige;
For Haabets Lyk, Dig Jesus gav
Lad Sorgens Skygger vige!
Naar Tvivl omspænde vil Dit Bryst,
Da følg hans Fjed mod Livets Kyst,
Mod Herlighedens Rige.

Der er en Gud, en mægtig Mand
Hvit over Stjerners Brimmel;
Der er et stærkt, et evigt Vaand
Imellem Jord og Himmel.
Der er et Land, hvor Ven med Ven
Skal samles i Guds Fred igjen
Hvit over Stjerners Brimmel.

Saa hvil da sødt i Jordens Skjød
D Stov! mens Secler svinde;
Dg fryd Dig Mand, som Fængslet brød!
Nu har Du Himlen inde.
Her Dine Sønners Takkerøst:
Tak for Din Sommer, for Din Høst!
Belsignet er Dit Minde.

Allerede faa Dage efter hans Død læstes i Aarhusavisen fra dHr. Oberst v. Høegh-Guldberg og Overkrigscommisjair Elmquist en Indbydelse til, ved et Legat at hædre den Afdødes Minde. Denne Idee havde allerede tidligere fra en anden Side været fattet og bestemt til Udførelse ved den Afdødes forestaaende Jubileum, og var ikke ved hans indtrufne Dødsfald opgivet. Paa hans Begravelsesdag forsamlede sig derfor hans tilstedeværende Disciple til denne Sags nærmere Overveielse. Resultatet af denne vil erfares af nedenstaaende udstedte

Indbydelsesplan.

Den Indbydelse, som i Karhuus Avis Nr. 42 for d. N. læstes, undertegnet Høegh-Guldberg og N. F. Elmquist, og hvorved der opfordredes til, ved Drettelsen af et Legat, at hædre Karhuus Skoles høitfortjente Rectors, sal. Professor Stougaard's Minde, forekom en lignende, som skulde have været udstedt fra nogle af den Afdødes herværende Disciple, og som alt tidligere havde været bestemt at iværksættes til hans forestaaende Jubileum, der, hvis han havde levet, var indtruffet den 24de Juni d. N. Da derfor paa hans Begravelsesdag hans herværende, saavel som de i Byens Omegn boende, Disciple til denne Sags Dverveielse havde forsamlet sig, troede de, at de, naaget hiin Indbydelse var kommen dem iforveien, dog ikke kunde træde aldeles tilbage, eller indstrænke sig til, allene efter Andes Opfordring at tegne sig for Bidrag. De bleve derfor i den omtalte Forsamling enige om, mellem sig at udvelge tvende Mand, der havde at henvende sig til de ovennævnte Indbydere med Begjæring, at de, som den Afdødes Disciple, paa de øvrige Forsamledes Vegne offentlig maatte medvirke til Diemedets Opnaaelse. Hertil valgtes ved fleste Stemmer Contrector Blache og Caud. juris, Standerdeputeret Funder. Efter derom gjort Anmodning, erklærede hine Mand sig beredvillige til, med dem at træde i Forening, og, som en Følge deraf, tillade undertegnede sig, i Fælledsskab at udstæde til den Afdødes Disciple nærværende fornnyede og nærmere bestemte Indbydelse. Ved den Afdødes Disciple forstaae vi ikke blot dem, som herfra Skolen ere dimitterede, men Enhver, som har nydt hans Underviisning, ligesom vi ogsaa ere foranledigede til at bemærke, at ethvert Bidrag, sem Noget af Venstabs og Hviagtelse for den Afdøde, samt af Interesse for Skolen og Sagen selv, maatte være villig til, at indsende, vil blive modtaget med Taknemmelighed.

De nærmere og fuldstændigere Bestemmelser, sigtende til dette Legats Bevarelse og dets bestandige Anvendelse til sit Diemed, forbeholdes naturligtviis den Fundats, som i sin Tid bliver at udarbejde, og for hvilken vi haabe Hans Majestæt Kongens allernaadigste Confirmation. Kun tillade vi os her, at anføre nogle Hovedpuncter, om hvilke vi ere blevne enige, og som vi haabe ville finde de Bidragendes Bifald.

1.

Da den Afdøde i en saa lang Række af Aar har arbejdet ved Aarhus Cathedralsskole, for hvis Disciple han faderlig drog Omforg, og da det er os bekjendt, at denne Skoles Stipendiefond ved Omstændighederne er bleven meget indskrænket, skal Legatet ogsaa stedsse tilhøre denne Skole og benævnes „Legatet til Professor og Rector Jens Stougaards Minde.“

2.

Den indsamlede Capital indbetales til Aarhus Cathedralsskoles Kasse, hvorfra den ved Skolens Forstandere udsættes med samme Sikkerhed og under samme Ansvar, som Skolens øvrige Midler; dog saaledes, at faste Eiendomsbesiddere i Aarhus By, hvor den Afdøde har tilbragt sine fleste Leveaar, have fortrinlig Udgang til Laanet af samme.

3.

Renten tillægges hvert Aar en duelig, sædelig og trængende Discipel ved hans Ufgang til Universitetet. Hvis i et enkelt Aar Ingen, der har alle disse Egenheder, dimitteres, oplægges Renterne til næste Aar, og uddeles da enten til tvende Dimittender, eller til een, der er fortrinlig værdig og trængende.

4.

Denominationsretten tilkommer Stiftamtmanden og Biskoppen, som Skolens Ephorer, efter Rectors Indstilling.

5.

Endelig tilføie vi, at fuldstændig Underretning om det Hele samt Regnskab skal i sin Tid blive offentlig meddeelt.

Aarhus, den 2den April 1838.

Høegh-Guldberg,

A. F. Elmquist.

H. H. Blache.

Eh. Funder.

Om Virkningerne af denne Indbydelse kan endnu ingen bestemt Underretning gives. Nogle have indbetalt Bidrag og flere lovet saadanne; men endnu kan man ingen bestemt Forestilling gjøre sig om Summens Størrelse. For dem af den Afdødes Disciple, som disse Blade komme for Hinde, kan jeg paa mine Hr. Medindbyderes Vegne tilføie, at man ønskede Bidragene indbetalte til een af Indbyderne i Løbet af dette Aar, saaledes at den samlede Sum kunde udsættes til næste Decembertermin, og en Uddeeling af $\frac{1}{2}$ Portion saaledes finde Sted ved næste Aars Hovedexamen.

Ved Hovedexamen i September 1838 foretages Proverne i følgende Orden:

A. Mundtlige Prover.

Formiddag (9—12).

Eftermiddag (3—6).

Mandagen den 10. September.

IV Cl. Latin.

| III Cl. Arithmetik

Tirsdagen den 11. September.

III Cl. Historie og Geogra:
phie.

| I Cl. Religion og Dansk.

Onsdagen den 12. September.

IV Cl. Religion og N. T.

| III Cl. Græsk.

Torsdagen den 13. September.

IV Cl. Græsk.

| II Cl. Latin og lat. Gram:
matik.

Fre dagen den 14. September.

IV Cl. Arithmetik.

| II og I Cl. Historie og Geos:
graphie.

Lørdagen den 15. September.

IV Geometrie.

| I Cl. Arithmetik og Naturs:
historie.

Mandagen den 17. September.

III Cl. Latin og lat. Gram:
matik.

| IV Cl. Fransk og Tydsk.

Tirsdagen den 18. September.

IV Cl. Hebraisk.

| II Cl. Arithmetik og Fransk.

Onsdagen den 19. September.

IV Cl. Historie og Geogra:
phie.

| III Cl. Religion og II. Cl.
Dansk.

Formiddag.

Eftermiddag.

Torsdagen den 20. September.

II Cl. Religion og I Cl. Latin. | III Cl. Geometrie.

Frederagen den 21. September.

II Cl. Græsk. | III Cl. Tydsk og Fransk.

B. Skriftlig Prøve.

Mandagen den 10. September.

— — — | IV Cl. lat. Stil. 1

Tirsdagen den 11. September.

IV Cl. Dansk Opgave. | III Cl. Latinsk Stil.

Onsdagen den 12. September.

I og II Cl. Latinske Ex- | II Cl. Dansk Opgave.
empler.

Frederagen den 14. September.

III Cl. Dansk Opgave. | — — —

Loverdagen den 15. September.

I Cl. Dansk Skrift efter | IV Cl. Dansk Opgave.
Dictamen.

Loverdagen den 22de September Kl. 9 Formiddag samles Censorerne paa Skolen, for at sammenlægge de for de skriftlige Arbejder givne Characterer, samt at bedømme Calligraphie og Tegneprøverne. Samme Dags Eftermiddag fra 4—5 aflægges Prøve i Sang og fra 5—6 i Gymnastik.

Til Universitetet

afgaae ved denne Examen følgende Candidater:

1. Frederik Julius Christian Munch, Søn af afdøde Sognepræst Munch til Beder og Malling heri Stiftet.
2. Peter Frederik Teilmann, Søn af H. H. Hr. Provst Teilmann i Skanderborg.
3. Niels Peter Søns, Søn af Hr. Capitainlieutenant Søns heri Byen.
4. Michael Viggo Sansbüll, Søn af Sognepræsten Hr. Pastor Sansbüll til Hasle m. fl. Menigheder her i Stiftet.
5. Anders Saurshou, Søn af afdøde Proprietair Saurshou.